

РЕШЕНИЕ

№ 4628

гр. София, 12.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.07.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Зорница Дойчинова

Христо Минев

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5002** по описа за **2021** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК вр. чл. 63 ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по жалба вх.№ 21027327/28.04.21г на [фирма]-С. с представляващ Й.В. против Решение №20087789/28.03.21г на СРС по нахд № 1884519г, НО, 105ти състав, с което е потвърдено НП № 22-006140/07.11.19г на Директор на Дирекция “Инспекция по труда”-С., с което на дружеството е наложено адм.наказание “имущ.санкция” в размер на 2 000лв на осн. чл. 415 ал.1 от КТ, за нарушение по чл. 415 ал.1 от КТ. Нарушението е извършено на 08.06.19г/констатирано на 10.07.19г при последваща проверка/ и се изразява в това, че в срок до 07.06.19г дружеството в качеството на работодател не е изпълнил задължително предписание по т.18 от протокол за извършена проверка № ПР1910363/10.05.19г - да изплати уговореното и начислено във ведомостта за м.07.18г трудовото възнаграждение на Ц.Д. за положения от нея труд за м.08.19г.

В кас.жалба се сочи, че решението на СРС е процесуално и мат.незаконосъобразно, а санкцията явно несправедлива като размер, като се моли за отмяната му и отмяна и на НП като незаконосъобразно. Соци се, че при проверката са издадени общо 39бр. НП на дружеството, сред които 36бр. -за 36те броя неизпълнени зад.предписания по процесния протокол. Доколкото тези 36бр. Предписания касаят неизплатени възнаграждения на двама служители, но всяко предписание касае различен месец за всеки от тях, то е следвало да не се издават 36 бр/така са наложени санкции в общ

размер на 66 500лв/, а само едно предписание-за всички констатирани в протокола нарушения.Общо за 39те НП , издадени по една проверка, санкциите стават общо 71 500лв. Така не се изпълнява превантивната цел на ПАМ по чл.22 от З., а АНО причинява вреди на дружеството в размер, по-голям от най-необходимото.Към кас.жалба са приложени доказателства, че друг служител на дружеството е завел дело в СРС, като в кас.жалба са развити доводи по повод неговото исково производство пред СРС/напълно неотнорми към Ц.Д., по повод възнаграждението на която е процесното предписание/.В съд.заседание касаторът не се представлява.

Ответникът Дирекция “Инспекция по труда”-С. се представлява от юрк.Х., който оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ като неоснователна.

Прокурорът от СГС изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу решение по чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

За валидността, допустимостта и материалната законосъобразност на въззивното решение Касационната инстанция следи служебно. В случая следва да се провери и процесуалната законосъобразност на въззивното решение, доколкото са налице изрични такива оплаквания от касатора/че не е установена правилно фактичката обстановка и не е изследвано служебно от СРС дали служителят не е завел исково производство срещу дружеството/. Касац.състав намира решението на СРС за валидно и допустимо, както и за постановено при правилно приложение на мат.закон. Между страните няма спор по фактите- до 07.06.19г дружеството не е изпълнило даденото му задължително предписание. И в кас.жалба не се оспорва извършеното нарушение, нито се твърди, че нарушението вече е отстранено. По възражението, че е следвало да се наложи само едно наказание/с едно НП/- за неизпълнението общо на всичките 36бр. зад.предписания от процесния протокол за проверка- щом има дадени отделни 36бр. предписания /в различни точки/, за всяко от тях поотделно може да се издаде НП, респ. наложи отделно наказание при неизпълнението му. Дали е следвало самото предписание да е формулирано само в една точка в протокола, е въпрос относно материална законосъобразност на самия протокол и този въпрос е следвало да се повдигне в адм.производство по обжалване на инд.адм.акт по реда на чл. 145 от АПК. Касаторът не твърди да е обжалвал протокола като инд.адм.акт, респ. 36те бр. Предписания, поради което в настоящото кас.производство във вр. ЗАНН не се изследват въпроси по законосъобразност на инд.адм.акт.

Именно защото нарушението не е било отстранено към датата на НП, АНО правилно е приел, че не следва да се приложи спец.институт за маловажност по КТ- чл. 415в от КТ/който спец.текст от своя страна не дерогира възможността да се приложи общата норма на чл. 28 от ЗАНН/. СРС е приел, че не са налице основания да се приложи чл. 28 от ЗАНН, като К.състав споделя този извод- нарушението действително не разкрива по-ниска степен на обществена опасност от всички останали нарушения от този вид, респ. не е маловажно/нито по чл. 415в от КТ, нито по чл. 28 от ЗАНН/.

По възражението за явна несправедливост на наказанието- при предвиден в закона размер на санкцията от 1 500 до 10 000лв, СРС правилно е приел, че с оглед неизпълненото до произнасянето му /впрочем и до настоящия момент/ предписание да се изплати трудовото възнаграждение /при това само на един работник и само за един месец/, то не следва да се налага санкция в мин.размер от 1 500лв и размерът от

2000лв е съответен на тежестта на нарушението.

К..състав намира, че решението на СРС не е процесуално незаконосъобразно, като следва да се има предвид, че съгл. съд.практика само съществени проц.нарушения биха могли да обосноват отмяна на въззивното решение само на проц.основание/а съществени са тези проц.нарушения, които ако не биха били допуснати, е имало вероятност да се постанови решение с различно от обжалваното съдържание/.Самият касатор не сочи и не представя доказателства, че има заведено исково производство точно от този служител/нито пред СРС, нито пред АНО, нито дори пред К..състав/.

К..жалба е неоснователна и следва да се отхвърли.Ответникът е направил искане за разноси и следва да му се присъдят такива в мин.размер на 80лв-по чл. 27е от НЗПП. Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение №20087789/28.03.21г на СРС по нахд № 1884519г, НО, 105ти състав.

ОСЪЖДА [фирма]-С. с представляващ Й. А. В. да заплати на Изпълнителна Агенция “Главна Инспекция по труда”-С. сумата от 80лв/осемдесет лева/, представляваща разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: